

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La cura de la creació, un deure religiós

El proper 1 de setembre se celebra la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, instituïda pel papa Francesc l'any passat, que es va unir així a una iniciativa de l'Església ortodoxa, que ja celebra cada any aquesta jornada el primer dia de setembre.

Aquesta jornada respon al suggeriment que el metropolità ortodox Ioannis de Pèrgam va fer el mateix dia que era presentada oficialment al Vaticà l'encíclica del papa Francesc *Laudato si'*. Ja fa temps que la preocupació ecològica està molt present en l'Església ortodoxa, especialment per part del patriarca ecumènic i bon amic de Francesc, Bartomeu I. La decisió del Papa d'unir-se a la iniciativa oriental va constituir un nou gest d'aproximació entre totes dues Esglésies cristianes.

«Com a cristians —afirmava el Sant Pare en una carta adreçada als presidents dels pontificis consells de Justícia i Pau i per a la Promoció de la Unitat dels Cristians— volem oferir la nostra contribució per superar la crisi ecològica que pateix la humanitat. Per això hem de treure del nostre ric patrimoni espiritual les motivacions que alimenten la passió per la cura de la creació, i recordar sempre que, per als creients en Jesucrist, Verb de Déu, fet home per nosaltres, l'espiritualitat no està desconnectada del propi cos ni de la naturalesa o de les realitats d'aquest món, sinó que viu amb elles i en elles, en comunió amb tot el que ens envolta.»

Una de les paraules que més li agrada de fer servir al Papa és *conversió*. És una paraula clau del seu ministeri. Conversió espiritual, conversió pastoral i, ara, conversió ecològica: «Els cristians som cridats a una conversió ecològica, que implica deixar brollar totes les conseqüències de la seva trobada amb Jesucrist en les relacions amb el món que ens envolta». Tant és així que tenir cura de la creació esdevé «part essencial d'una existència virtuosa».

El Sant Pare desitja que la Jornada Mundial per a la Cura de la Creació esdevingui «una valuosa oportunitat de renovar l'adhesió personal a la pròpia vocació de custodis de la creació, tot elevant a Déu una acció de gràcies per la meravellosa obra que ens ha confiat, invocant la seva ajuda per a la protecció de la creació i demanant la seva misericòrdia pels pecats comesos contra el món on vivim».

En la carta que el Papa adreçà als dos pontificis consells creant aquesta jornada en l'Església catòlica, Francesc demanava que esdevingui «un moment intens de pregària, reflexió, conversió i assumptió d'un estil de vida coherent». Francesc va aprofitar també l'ocasió per posar el repte ecològic sota l'empara de la Mare de Déu i sant Francesc d'Assís. «El seu *Càntic de les Criatures* —acabava afirmant el Papa— mou avui molts homes i dones de bona voluntat a viure lloant el Creador i respectant la Creació.»

ENTREVISTA

Enmig de les bastides

CARME ESCALES

La periodista Carme Escales va viure *in situ* la visita de Joan Pau II al temple de la Sagrada Família, l'any 1982. Tenia 12 anys i, des de llavors, la seva relació amb l'obra és especial. Ara ha conversat amb treballadors i ha descobert com es coordinen per dur a terme el que va projectar Antoni Gaudí. Ho ha plasmat tot en el llibre *Sagrada Família, el dia a dia rere la bastida* (Ed. UOC), editat en català, castellà i anglès.

Què t'han aportat aquestes converses entre bastides?

Una dedicació singular per un projecte comú. He vist la cohesió entre els diferents departaments i tallers, i l'admiració per l'enginy de Gaudí, que es mira de continuar fil per randa. Veure tan clarament com el va inspirar la natura ajuda a no tornar a mirar de la mateixa manera els boscos, les fulles i cada forma natural pel valor especial que Gaudí llegeix i transcriu en l'obra.

Aquesta coneixença profunda de la Sagrada Família ha fet créixer la teva fe?

Més que creixement o canvi, és una reafirmació que la fe és un sentiment, una emoció, una experiència. En una de les entrevistes, l'arquitecte Jordi Faulí m'explicava que quan s'entra a la nau central de la basílica cadascú pot sentir connexió amb una vivència concreta, amb la natura o conversant amb algú, en un bosc o a la vora del mar. La fe és companyia.

Ets reneboda de sant Jaume Hilari, canonitzat per Joan Pau II l'any 1999. Quin record tens d'ell?

El testimoni del meu pare i dels tiets que el van conèixer. Tenia debilitat pels pobres. Un dia va tornar a casa amb unes sabates esparracades. Va explicar que li havia canviat a un pobre, a qui li va donar les seves, que eren més noves. Li va dir al seu pare que si acollia a casa algun pobre l'havia de fer dormir al llit, com ells; mai al paller! Era un home bo.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pedagogia de la figuera

Els pares havien estat monitors i es dediquen a l'ensenyament. Estan avesats al tracte amb infants i adolescents. La filla, universitària avançada, col·labora com a voluntària en un casal d'estiu. Dos dels adolescents del grup del qual és responsable mantenen una actitud que dificulta la dinàmica general. Es fa difícil executar el programa d'activitats previst i predomina un cert cansament entre els mateixos adolescents i entre els monitors, i fins i tot hi han hagut queixes d'alguns pares. N'han parlat en les reunions de monitors, en les reunions generals del grup... S'adonen que no avancen i els dies passen.

La jove monitora decideix parlar-ne amb els seus pares. Coneix i valora l'experiència que tenen sobre el tema. Sap de la seva dedicació a l'educació en el lleure, del seu compromís juvenil, que va generar altres compromisos de servei en les seves vides. Els ho explica, doncs, i comenta la situació. Els pares escolten amb atenció alhora que van reflexionant. Acabada l'exposició, amb els interrogants que se'n deriven, el pare li fa unes consideracions valorant el diàleg que han mantingut durant aquests darrers dies amb aquests adolescents conflictius. Reclama, però, que potser cal pensar en el gran grup,

en el seu dret a seguir el programa previst inicialment; la pèrdua que suposa per a tots una situació com aquesta... La mare corrobora que valora el diàleg, encara que hagi estat poc reeixit. Caldria considerar si les activitats inicials per configurar el grup van ser prou adequades. Potser aquests adolescents no estan en l'àmbit educatiu més escaient...

La noia, que ha escoltat amb interès les reflexions d'ambdós, els diu: «També hem considerat les paraules de Jesús en una situació semblant: Llavors digué al qui li menava la vinya: "Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo. Tallala. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?". Ell li respongué: "Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dona fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar" (Lc 13,7-9)». L'experiència dels pares els porta a pensar que serà difícil redreçar la situació mantenint al grup els nois en qüestió (qui sap què va fer la figuera l'any següent?), però al mateix temps no poden evitar sentir orgull per la filla que creu fermament a donar noves oportunitats. Al capdavall —conclouen— aquesta és l'actitud més evangèlica: cavar, adobar... i pregar.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Acoger a los más frágiles y descartados

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Francisco, gozoso, acogió un día en el Vaticano a unos «queridos amigos»: un grupo de personas en situación de gran precariedad. Ante ellos recordó las palabras de san Lorenzo: «El tesoro de la Iglesia son los pobres. Sea cual sea vuestra condición, vuestra historia, el peso que lleváis, es Jesús el que nos reúne en torno a él.»

Y el Papa también les dijo: «Vuestra presencia es importante para mí, y también es importante que vosotros estéis en casa. En el corazón de la Iglesia, nos permitís encontrar a Jesús. Dais el testimonio de la importancia de los pequeños gestos, accesibles a cada uno, que ayudan a construir la paz, recordando que somos

hermanos y que Dios es el Padre de todos.»

«Con los responsables que os acompañan —afirmó—, dais un bello testimonio de fraternidad evangélica en este caminar juntos en la peregrinación.»

El Señor nos invita: «Hazte pequeño en las grandezas humanas, y alcanzarás el favor de Dios; porque es grande la misericordia de Dios, y revela sus secretos a los humildes» (*Eclesiástico* 3, 19-20).

Francisco nos anima a dar «testimonio del Evangelio de la caridad, y a ser siempre signos e instrumentos de la ternura de Dios hacia cada persona, especialmente hacia los más frágiles y descartados».

Lectures missa diària i santoral

29. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Co 2,1-5 / Sl 118 / Mc 6,17-29]. Martí de sant Joan Baptista, decapitat (s. i), venerat a Sebaste. Sta. Sabina, mr.; sant Adelf, bisbe.

30. ■ Dimarts [1Co 2,10b-16 / Sl 144 / Lc 4,31-37]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. iv), patró de Vilafranca del Penedès; sant Fiacre, ermità, patró de botànics i jardiniers; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).

31. ■ Dimecres [1Co 3,1-9 / Sl 32 / Lc 4,38-44]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona. Sant Nicodem, amic i seguidor de Jesús; sant Arístides, abat; sant Domènec de Val, noi mr. de Saragossa; sants Vicenç, Sabina i Cristeta, mrs., patrons d'Àvila.

1. ■ Dijous [1Co 3,18-23 / Sl 23 / Lc 5,1-11]. Mare de Déu del Puig (València). Sant Lleir o Lliceri, bisbe de Coserans (s. vi); sant Gil o Gili, abat, penitent a Núria. Sant Artur, màrtir; santa Anna, profetessa; sant Llop, bisbe; santa Teresa-Margarida Reddi, verge carmelitana. Beat Josep Samsó (Castellbisbal 1887 - Mataró 1936), prev. i mr.

2. ■ Divendres [1Co 4,1-5 / Sl 36 / Lc 5,33-39]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Íngrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).

3. □ Dissabte [1Co 4,6-15 / Sl 144 / Lc 6,1-5]. Mare de Déu de la Cinta, apareguda, segons tradició, a la Catedral de Tortosa al 1178. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música. Santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.

4. ■ † Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sv 9,13-19 / Sl 89 / Flm 9b-10. 12-17 / Lc 14,25-33]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

(Sir 3,19-21.30-31)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis, i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils.

La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial (67)

R. *Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.*

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dóna casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat en aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic puja més amunt". Llavors seràs honorat davant de tots els qui són a taula, perquè tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per a recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

Lectura del libro del Eclesiástico

(Eclo 3,17-20.28-29)

Hijo, actúa con humildad en tus quehaceres, y te querrán más que al hombre generoso. Cuanto más grande seas, más debes humillarte, y así alcanzarás el favor del Señor. «Muchos son los altivos e ilustres, pero él revela sus secretos a los mansos». Porque grande es el poder del Señor y es glorificado por los humildes. La desgracia del orgulloso no tiene remedio, pues la planta del mal ha echado en él sus raíces. Un corazón prudente medita los proverbios, un oído atento es el deseo del sabio.

Salmo responsorial (67)

R. *Tu bondad, oh, Dios, preparó una casa para los pobres.*

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebotando de alegría. / Cantad a Dios, tocad a su nombre; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh, Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh, Dios, / preparó para los pobres. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 12,18-19.22-24a)

Hermanos:

No os habéis acercado a un fuego tangible y encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni al estruendo de las palabras, oído el cual, ellos rogaron que no continuase hablando.

Vosotros, os habéis acercado al monte Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a las miríadas de ángeles, a la asamblea festiva de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos; a las almas de los justos que han llegado a la perfección, y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 14,1.7-14)

Un sábado, Jesús entró en casa de uno de los principales fariseos para comer y ellos lo estaban espionando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les decía una parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y venga el que os convidó a ti y al otro, y te diga: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado; y el que se humilla será enaltecido.»

Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; y serás bienaventurado, porque no pueden pagarte; te pagarán en la resurrección de los justos.»

Compartir els béns amb els pobres

L'evangeli d'avui, que només es troba en Lluc, situa Jesús convidat a un àpat a casa d'un fariseu, un dissabte. Allà Jesús comença guarint un malalt i ensenyant que «el Fill de l'home és Senyor del dissabte» (Lc 6,5), un text que avui no hem llegit. Després, veient que els comensals escullen els primers llocs per a l'àpat, aprofita l'avinentesa per oferir dos ensenyaments diferents.

El primer és precisament sobre el gest d'escollir els primers llocs. Jesús no ensenya el gest hipòcrita de posar-se als darrers llocs per a ser cridat a la presidència. La conclusió fa palès que el que Jesús ensenya és que «el qui s'enalteix serà humiliat i el qui s'humilia serà enaltit». Aquesta màxima, ben pròpia de Jesús, és la mateixa que clou la paràbola del fariseu que, en el temple, es vanta de fer-ho tot bé, mentre que el públicà només gosa preguntar «Senyor, tingues misericòrdia de mi que sóc un pecador» (Lc 18,14). Aquest és l'ensenyament de Jesús sobre els primers llocs en els convits. Ho corrobora el fet que Mateu reproduceix aquesta mateixa sentència sobre el qui s'enalteix i el qui s'humilia en una exhortació de la comunitat a servir (Mt 12,11-12).

El segon ensenyament del text d'avui l'adreça Jesús a l'amfitrió, i tracta precisament sobre la invitació als àpats. Remarca un tema sobre el que Jesús ha insistit en altres textos de Lluc: els béns que hom posseeix són per compartir-los amb els qui estan més necessitats. Val la pena constatar que l'ensenyament està treballat i presenta quatre col·lectius benestants: amics, germans, parents i veïns que són contraposats a quatre grups de gent molt necessitada: pobres, invàlids, coixos i cecs. L'accent de l'ensenyament és que aquests no poden retornar la invitació. Vet aquí una exhortació al desinterès i a la generositat. En una paraula, a «estimar sense esperar res a canvi» (Lc 6,35). Això «se't recompensarà», formulat en veu passiva: Déu t'ho recompensarà. Hauràs fet Déu amic teu amb les els béns compartits amb pobres i necessitats.

AGENDA

Pelegrinatges

«Els colors d'Amèrica». Del 17 al 28 d'octubre, el Club+Amics organitza una expedició cultural a Guatemala per gaudir de la natura, la geografia i les antigues civilitzacions. Informació: Ruth Travel, t. 934 673 244.

Llibres

Oberts a l'esperança. Retalls bíblics, de la germana Núria Calduch-Benages (CPL, col. Emaús 133, 120 pàg.). L'autora és religiosa, professora d'Antic Testament a la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma i des de l'any 2014 membre de la Pontificia Comissió Bíblica. Es confessa deixeble del recordat doctor Isidre Gomà, un gran professor de Sagrada Escripura al Seminari de Barcelona i en altres centres educatius. El llibre recull els darrers articles sobre temes bíblics de l'autora, que és ben coneguda dels nostres lectors i lectores perquè ha col·laborat sovint en aquestes pàgines del *Full Dominical*. En aquest llibre destaquen els seus treballs sobre les dones seguidores de Jesús, especialment Marta i Maria de Betània.

BREUS

Reunió dels bisbes catalans a Salardú

Els dies 11, 12 i 13 de juliol tingué lloc a Salardú la reunió d'estiu dels bisbes catalans, que van ser informats del contingut de l'estudi sobre «L'acció social de les entitats d'Església i la seva aportació a la cohesió social de Catalunya». Després varen reflexionar i dialogar sobre l'assistència religiosa a les presons i sobre l'atenció als malalts a les clíniques i hospitals. També varen posar a punt la nova edició de la Litúrgia de les Hores en quatre volums, que estarà a disposició dels fidels durant el mes de setembre. I van constatar amb goig que 3.000 joves catalans assistiran a la JMJ de Cracòvia i que el proper curs la Facultat Antoni Gaudí oferirà una diplomatura en música sacra, en col·laboració amb l'Abadia de Montserrat.

Interpretació del *Celestial Sant Sopar* a la catedral

FOTO: CATALUNYA RELIGIÓ

El passat 9 de juliol al vespre, al Cor de la Catedral de Barcelona, es va interpretar el *Celestial Sant Sopar*. Es tracta d'una obra creativa del músic i artista plàstic Miquel Pujol i Grau, que ha compost la part musical. L'obra es completa amb una part poètica, escrita per Carles Duarte, i una part meditativa, escrita per Mn. Jaume Aymar. És una meditació i contemplació del Sant Sopar de Crist i de les figures dels apòstols, als quals s'hi afegeix sant Ignasi de Loiola, que està considerat en aquesta obra com el tretzè apòstol. L'obra va ser presentada per Mn. Josep M. Martí Bonet. Editorial Claret n'ha fet l'edició en un llibre manuscrit en el qual fa el pròleg Mons. Joan-Enric Vives i l'epíleg Mons. Sebastià Taltavull.

Visita sorpresa del papa Francesc a l'oficina de la CAL

El passat 13 de juliol, a les 9.10 h del matí, va sonar el timbre de l'oficina de la Comissió per a Amèrica Llatina (CAL), i la gran sorpresa fou quan en obrir la porta van veure que era el Sant Pare que venia d'una visita al dentista. «Puc passar?», va preguntar el Papa. Després va entrar al despatx del professor Guzmán Carriquiry, secretari de la CAL i amic seu des de fa anys. Amb aquesta visita sorpresa, a la qual segurament en seguiran d'altres, el papa Francesc manifesta l'especial interès amb què segueix la vida de l'Església a Amèrica Llatina.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El cuidado de la creación, un deber religioso

El próximo 1 de septiembre se celebra la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado de la Creación, instituida por el papa Francisco el año pasado, que se unió así a una iniciativa de la Iglesia ortodoxa, que ya celebra cada año esta jornada el primer día de septiembre.

Esta jornada responde a la sugerencia que el metropolitano ortodoxo Ioannis de Pérgamo hizo el mismo día que era presentada oficialmente en el Vaticano la encíclica del papa Francisco *Laudato si'*. Ya hace tiempo que la preocupación ecológica está muy presente en la Iglesia ortodoxa, especialmente por parte del patriarca ecuménico y buen amigo de Francisco,

Bartolomé I. La decisión del Papa de unirse a la iniciativa oriental constituyó un nuevo gesto de aproximación entre las dos Iglesias cristianas.

«Como cristianos —afirmaba el Papa en una carta dirigida a los presidentes de los pontificios consejos de Justicia y Paz y para la Promoción de la Unidad de los Cristianos— queremos ofrecer nuestra contribución para superar la crisis ecológica que sufre la humanidad. Por eso tenemos que sacar de nuestro rico patrimonio espiritual las motivaciones que alimentan la pasión por el cuidado de la creación, y recordar siempre que, para los creyentes en Jesucristo, Verbo de Dios, hecho hombre por nosotros,

la espiritualidad no está desconectada del propio cuerpo ni de la naturaleza o de las realidades de este mundo, sino que vive con ellas y en ellas, en comunión con todo lo que nos rodea.»

Una de las palabras que más le gusta usar al Papa es *conversión*. Es una palabra clave de su ministerio. Conversión espiritual, conversión pastoral y, ahora, conversión ecológica: «Los cristianos estamos llamados a una conversión ecológica, que implica dejar brotar todas las consecuencias de su encuentro con Jesucristo en las relaciones con el mundo que nos rodea». Tanto es así que el cuidado de la creación se convierte en «parte esencial de una existencia virtuosa».

El Santo Padre desea que la Jornada Mundial de Oración por el Cuidado

de la Creación sea «una valiosa oportunidad de renovar la adhesión personal a la propia vocación de custodios de la creación, elevando a Dios una acción de gracias por la maravillosa obra que nos ha confiado, invocando su ayuda para la protección de la creación y pidiendo su misericordia por los pecados cometidos contra el mundo en que vivimos».

En la carta que el Papa dirigió a los dos pontificios consejos creando esta jornada en la Iglesia católica, Francisco pedía que se convirtiera en «un momento intenso de oración, reflexión, conversión y asunción de un estilo de vida coherente». Francisco aprovechó también la ocasión para poner el reto ecológico bajo el amparo de la Virgen y san Francisco de Asís. «Su *Cántico de las Criaturas* —acababa afirmando el Papa— mueve hoy a muchos hombres y mujeres de buena voluntad a vivir alabando al Creador y respetando la Creación.»